7 Helyesen: [1860.]

1859 Pünkösd elsö reggele.

majus 27

K513/571.

Édes barátom!

Ha az esső nem szakadna, sietnék most én is a szent L. ajándokát venni, melyet Csira káplán oly bőkézzel osztogat: de így inkább válaszolok a tennap érkezett becses soraidra.

Igazán restelem, hogy az a semmiházi kölök elmellőzte, világos parancsom ellenére, hozzád betérni. Hihető, hogy itt porosz öltönyében nem vélte magát visitképesnek, átöltözni pedig nem volt ideje, vagy alkalma, vagy röstelt. Az is meglehet, bár nem mondta, de én gondolom, hogy az igért specificatióval oly formán érzi magát, mint az útra felbizzatott gyermek, kinek czérnára lapátot kötnek a szekér után, s mikor ez elindúl, az szépen ott marad. Abban a korban áll, midőn a fiatal ember szörnyen restelli, ha gyermeknek nézik.

Szilágyi az iratcsomóra nézve azt üzeni, hogy parochialis pecsét alatt, hivatalosan küldjed a NKőrösi nyilv. főgymn. Igazgatóságának — úgy eljő portofrei.

A papságos illetőleg: többet hallasz Szalontán, mint én itt Kőrösön. Gyűlésekbe nem járok, a városban, casinóban nem forgok, Szilágyi az egyetlen kitől olykor hallok valamit. Tőle tudok annyit, hogy nyilvánosan még nem forgott fel személy név, előbb azt akarják eldönteni: egy pap legyen-e, vagy kettő, a vélemény ez utóbbi felé látszik hajlani. Privatim, úgy mondják, szóba hozzák téged is, Tompát is, meg másokat. Fodort nem hallottam, sőt F. bácsi, Szilágyi szerint, a te legnagyobb kortesed. Én nem szólok semmibe, ha szólanék sem hallgatna rám

senki, balul hiszed, hogy én Tompát „akarom", ha az akaratot működőnek, kihatónak veszed. Tőlem az ő ne-
vét még senki sem hallotta. De ha azt kérdenéd: óhaj-
tom-e Tompát, őszintén megmondanám: igen, s i. az
eszre, ha nekem még tovább, még évekig itt kell ma-
radnom, mert így közelebb esném hozzá, s tőled sem vol-
nék távol. Rád nézve nem tekintem oly nagy előlépés-
nek a kőrösi papságot, hogy Tompánál is inkább ó-
hajtsalak. Azonban ez hiú óhajtás: ő nem fog el jő-
ni, ha megválasztatik, ha meghivatik is. Ha pedig,
elszakítva a barátság önző vágyától, az ő leendő
helyzetét elgondolom: akkor nem is óhajtom, hogy
ide jöjjön, honnan jó szerrel magam is tovább álla-
nék.

Ennyit leveledre, melyben a tréfás szemrehányásokat alatt egy kis gyanusitást véltem rejleni. A „malgré
eux" nem oly nagy „malgré" mint venni látszol. Az
sem igen esett jól, hogy, Szmiklóson lévén, magam is
úgy tennék, mint Laci. Mivel adtam ily gyanúra
okot? —

Reményinek én egy rosz verset írtam, nem is ér-
demes elküldenem. Lakomán voltunk, s kezembe
nyomta albumát, nem szabadulhattam tőle. Estve
adta, és hajnalban indult, így majd nem rögtö-
nöznöm kellett, tele hassal és nem tiszta fővel a
lagzi miatt. Ki azonban nem jöhet. Majd elolva-
som, ha kőrösi pap lészesz.

Szívesen nőddel együtt, fogadd legszivesebb
üdvözlésünket!

barátod
A. János

2.

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

PESTH 28/5

KUN SZ. MIKLOS 31/5

5714

bérmentve

T. Szász Károly kúnszentmik-
lósi ref. Lelkész urnak, tisz.

NAGYKÖRÖS 27/5

Pest

K. Szentmiklós

3.